

Archeologienota Bocholt Schipperstraat 6 - 8

Programma van Maatregelen 2019C376

Historisch en Archeologisch Advies, Studies en Toegepast onderzoek

Rik van de Konijnenburg, Grauwe Torenwal 6/00/1, B-3960 Bree (BE)
Mob. 0496 209 018 - e-mail: rik@konijnenburg.com

Verwijzing: VAN DE KONIJNENBURG, R., 2019, Bocholt, Schipperstraat 6 - 8, verslag van de resultaten van het archeologisch bureauonderzoek, Haast-rapport 2019-14, D/2019/12654/14

Foto's: HAAST – Rik vd Konijnenburg (tenzij anders vermeld)

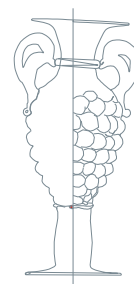
Tekeningen: HAAST (tenzij anders vermeld)

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, microfilm of op welke wijze ook, zonder voorafgaandelijke schriftelijke toestemming van de uitgever.

Wettelijk depot: D/2019/12654/14

Copyright reserved. No part of this publication may be reproduced in any form, by print, photoprint, microfilm or any other means without the permission from the publisher.

Coverfoto: actuele toestand van het terrein, perceel 233t, noordkant, opnamedatum 02/04/2019

Inhoud:

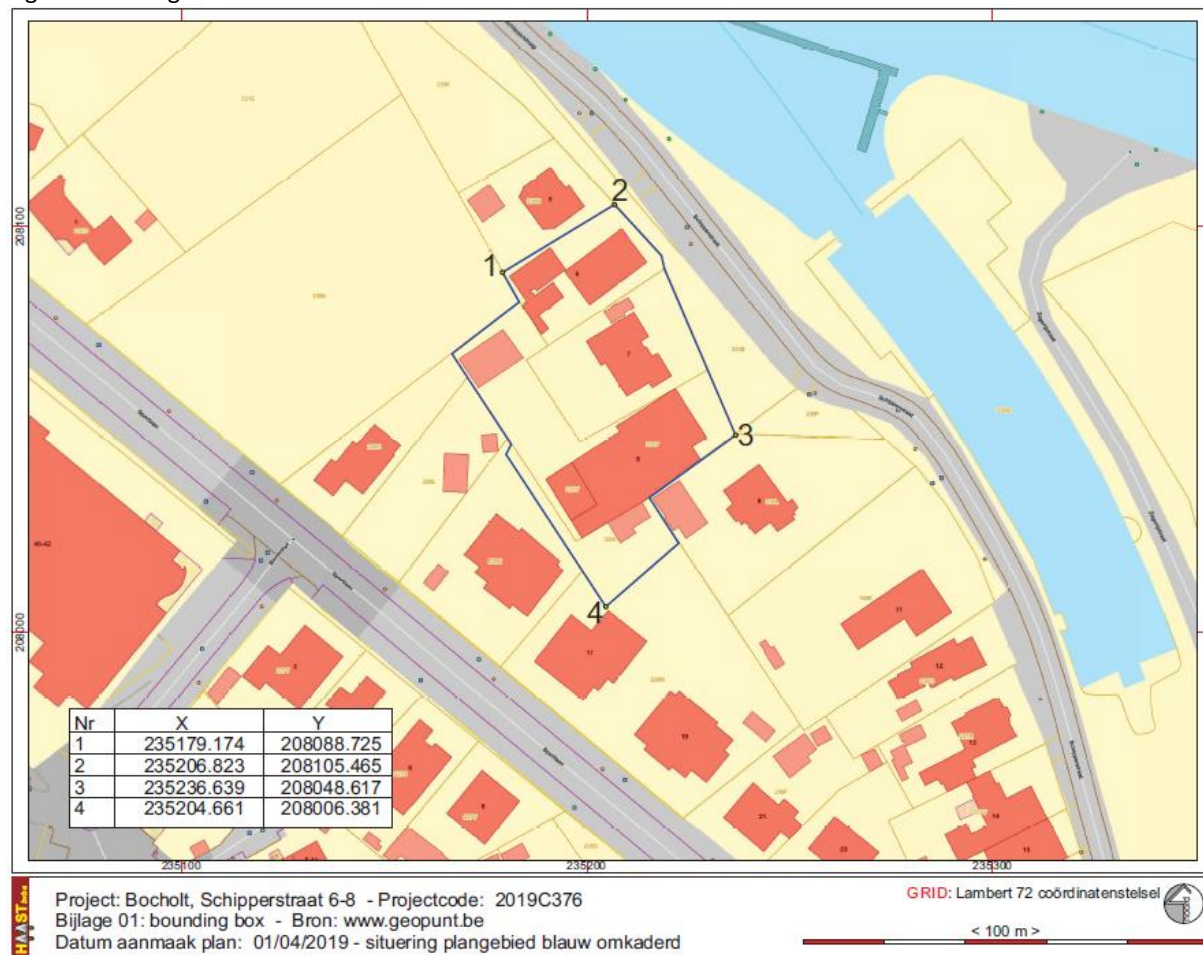
- 1: Administratieve gegevens
- 2: Aanleiding van het vooronderzoek
- 3: Besluit van het bureauonderzoek
- 4: Advies en te nemen maatregelen
- 5: Lijst met afbeeldingen

PROGRAMMA VAN MAATREGELEN

1: Administratieve gegevens

Projectcode	2019C376
Actoren	Rik van de Konijnenburg, OE/ERK/Archeoloog/2015/00041
Locatie:	
Provincie	Limburg
Gemeente	Bocholt
Deelgemeente	Bocholt
Site	Schipperstraat 6 – 8
Kadastrale gegevens	Bocholt, afd. 1, sectie C, percelen 233p, 233r, 233t, 233v en 229L
Oppervlakte onderzoeksgebied	3681,64 m ²
Kadastraal percelenplan	Zie fig. 2
Topografische kaart	Zie fig. 3
Begindatum onderzoek	29/03/2019
Einddatum onderzoek	07/04/2019
Relevante termen thesauri OE	bureauonderzoek

Fig. 1: Bounding Box

Kadastrale gegevens: Het terrein is kadastraal geregistreerd als Bocholt, afd. 1, sectie C, percelen 233p, 233r, 233t, 233v en 229L. De oppervlakte van het projectgebied bedraagt: 4156,40 m²

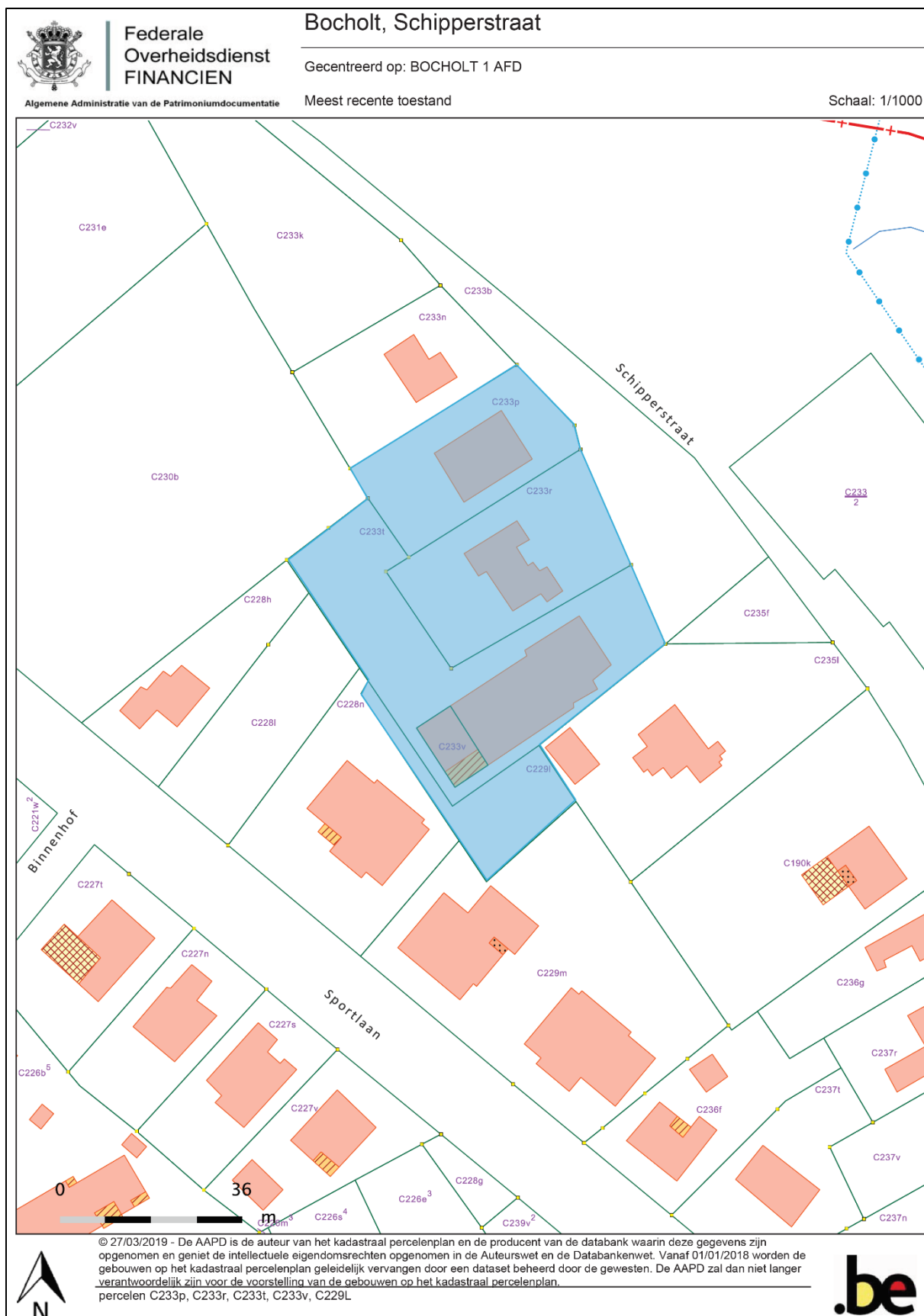

Fig. 2: Kadastraal uittreksel dd. 27/03/2019 © cadgis viewer

2: Aanleiding van het vooronderzoek¹

De geplande werken zijn op te delen in twee fasen:

- de volledige afbraak van alle bestaande constructies op het terrein zijnde drie woningen en één voormalige dancing, de Savannah, inclusief het verwijderen van alle verhardingen (inritten en tuinpaden), aanhorigheden (garages, berghokken, werkplaatsen) en verwijderen van alle groenaanplantingen (bomen en struiken)
- bouw van een ondergrondse kelder met een oppervlakte van m^2 en buitenaanleg van het gebied rondom en tussen de bovengrondse bouwblokken.

Het terrein zal voor ca 80% ingenomen worden door een gezamenlijke ondergrondse parkeergarage met bergruimten en technische lokalen. Daarbovenop komt een appartementsgebouw bestaande uit drie aparte bouwblokken.

De parkeerkelder waarin ook berg- en technische ruimtes voorzien zijn, neemt 1750 m^2 in beslag. Rekening houdende met het feit dat de uit te graven grond voor de bouw van een kelder altijd een grotere oppervlakte bestrijkt dan de kelder uiteindelijk in beslag zal nemen, dan kan gesteld dat de bouwput voor de kelder minstens 1855 m^2 van het terrein zal innemen. Dit is ten opzichte van de totale oppervlakte van het projectgebied, 3681,64 m^2 (=50,38%).

De kelder wordt aangezet op een diepte van 325 cm onder het 0-peil van het gebouw. Dat 0-peil is vastgelegd op +44.30 m TAW. Dat niveau ligt gemiddeld 150 cm hoger dan het huidige maaiveld dat zich op 42.80 m TAW bevindt. Voor de aanleg van de kelder zal dus een werkput uitgegraven worden van maximaal 175 cm tot 180 cm onder het huidige niveau van het maaiveld. De vloerplaat van de kelder wordt een betonnen plaat van 30 cm dikte die gestort wordt op een PE-folie. De buitenwanden van de kelder worden gegoten op de rand van de vloerplaat en verankerd met betonijzeren vlechtwerk.

De aansluitingen op nutsvoorziening gebeuren via de Schipperstraat die een uitgeruste weg is. Daartoe zal een smalle strook in perceel C233B gegraven moeten worden, maar, dat perceel hoort niet tot het projectgebied en maakt deel uit van het openbaar domein. Op dat perceel zal ook deels de inrit naar de ondergrondse parkeergarage gerealiseerd worden aangezien er enkel een toegang mogelijk is voor gemotoriseerd vervoer via de Schipperstraat.

Op perceel 233t, aan de zuidwesthoek van de nieuwbouw wordt een regenwaterput van 10.000 liter voorzien met een overloop naar een infiltratiebekken dat aangelegd wordt in de uiterste zuidwesthoek van het projectgebied, perceel 229L. De oppervlakte van dat infiltratiebekken (wadi) bedraagt 129 m^2 en wordt **maximaal 30 cm diep** uitgegraven ten opzichte van het huidige maaiveld. De uitgegraven grond zal gebruikt worden om rondom het infiltratiebekken een talud aan te leggen.

Voor de buitenaanleg wordt groen voorzien en aanleg van paden naar de verschillende woonblokken. De ingrepen in de bodem voor deze aanleg zullen uiteraard pas gerealiseerd worden na de ophoging van het terrein waardoor deze “bodemingrepen” zeker geen invloed zullen hebben op het huidige maaiveld, en dus ook het eventueel aanwezige archeologische vlak niet zullen raken.

¹ Voor de plannen van de nieuwbouw verwijzen we naar de archeologienota waaraan dit programma van maatregelen is toegevoegd

3: Besluit van het bureauonderzoek

De bestaande bronnen bevatten geen directe gegevens over het archeologisch potentiële van het projectgebied. Wat betreft pre- en proto-historische perioden, de Romeinse tijd en de Middeleeuwen zijn er geen directe aanwijzingen en moeten we voortgaan op de geografische en bodemkundige ligging. De vraag is echter of, gelet op het historisch gebruik van het terrein (landbouwgebruik vermoedelijk al vanaf de Late Middeleeuwen, Nieuwe Tijd, ...), de aanwezigheid van plaggenbodems en de redelijk dense bebouwing van het terrein er nog een verwachting naar een intacte steentijdsites kan gesteld worden. Ongetwijfeld heeft de vroege(re) grondbewerking invloed gehad op de oorspronkelijke bodemopbouw. Wat betreft sporen uit de prehistorie en prehistorische artefacten lijkt de kans eerder zeer klein gelet op de langdurige bewerking van de grond door (diep)spitten en ploegen en de schade die dergelijke grondbewerking kan aanrichten op de stratigrafische positie van steentijdartefacten.

Wat betreft de Nieuwe Tijd en later zijn er aanwijzingen op de historische kaarten dat het projectgebied enkel in gebruik was als akker. Vanaf de tweede helft / laatste kwart van de 20ste eeuw, wordt het projectgebied ingepalmd door gebouwen en woningen met daarbij de ondergrondse constructies van kelders, verdiepte niveaus, de boeg van de dancing, en daarrond de nodige verhardingen en ondergrondse aanleg van nutsleidingen.

Wat betreft de waarnemingen gedaan tijdens het onderzoek uitgevoerd in 2011 op aanpalende percelen werd vastgesteld dat het maaiveldniveau van dat terrein gemiddeld lag – ligt – op +42,65 m TAW. Het “diepste” meetpunt van het maaiveld ligt op +42,48 m TAW. Dit punt ligt in het verlengde van het perceel 229L. Het maaiveld aan de proefsleuf aangelegd in het verlengde van dat perceel 229L ligt aan de noordzijde, tegen de grens met perceel 229L, op +42,66 m TAW, het meest zuidelijke punt ligt op +42,48 m TAW. In die hoek bevond zich een lichte depressie ten opzichte van de rest van het projectgebied uit 2011. Het archeologisch vlak, het vlak waarop sporen zichtbaar worden lag tijdens het onderzoek in 2011 op gemiddeld +41,70 m TAW, 95 onder het maaiveld hetgeen getuigde van een zeer dik pakket Ap-horizonten.

Het gemiddeld TAW van het voorliggende projectgebied situeert zich op +42,80 m TAW, iets hoger dan het aanpalende terrein. De kans is dus behoorlijk dat, indien er bodemsporen aanwezig zouden zijn, die nog aangetroffen kunnen worden op een diepte van ca 80 tot 90 cm onder het maaiveld. Enkel de bouw van woningen en dancing zullen dan ernstig verstorend geweest zijn voor de oorspronkelijke bodemopbouw alhoewel dit niet met zekerheid gesteld kan worden.

Aangezien er op het aanpalend projectgebied geen sporen werden aangetroffen, het gebied is inmiddels afgebakend als Gebied Geen Archeologie, en aangezien in het projectgebied onderzocht door ARCHEBO, gelegen op nauwelijks 70 meter ten noordnoordwesten van het voorliggend project ook geen enkel archeologisch spoor werd aangetroffen, is de archeologische verwachting om binnen het voorliggend projectgebied Schipperstraat 6 – 8 archeologische erfgoedwaarden aan te treffen ook slechts matig in te schatten.

Het landschap evolueerde waarschijnlijk van heide en/of duingebied, ten noordwesten van het projectgebied komen stukken heidegebied voor op de ferrariskaart, maar al in de Nieuwe Tijd, of eerder, moet het gebied behoord hebben tot het landbouwareaal van Bocholt. Momenteel ligt het aan de rand van de verstedelijkte kern van de gemeente Bocholt.

De evolutie van het terrein is mede bepaald door de evolutie van het landschap. Oorspronkelijk lijkt het deel uitgemaakt te hebben van een heidegebied, maar al snel in de Nieuwe Tijd, mogelijk late Middeleeuwen wordt het land bewerkt. Het gebruik als akker duurt tot in de tweede helft van de 20ste eeuw waarna het in de jaren 1960 – 1970 bebouwd werd.

De impact van het bouwprogramma op het bodemarchief is volledig vernietigend voor eventueel aanwezig bodemarchief. Het bouwrijp maken van het terrein heeft op zich al ernstige gevolgen voor de oorspronkelijke boomopbouw door de afbraak van alle boven- en ondergrondse constructies. Nagenoeg 50% van het terrein zal tot een diepte van minstens 1,70 m uitgegraven worden voor de bouw van een garagekelder waarop appartementen worden voorzien. De rest van het projectgebied zal heraangelegd worden met buitenterassen en tuinaanleg waardoor kan gesteld worden dat, ook omwille van de bouwwerf, in feite het volledige afgebakende projectgebied bedreigd is.

Verstoorde zones:

Het terrein is op dit ogenblik bebouwd met drie woningen, een oude dancing en een aantal werkplaatsen en tuinhuisjes. De omgeving van de gebouwen is voor het grootste deel verhard door bestrating in klinkers enerzijds, anderzijds door betonplaten en kiezelverhardingen. Heel het terrein kan derhalve beschouwd worden als licht tot matig verstoord en mogelijk ernstig verstoord wat betreft de woningen. Daarvan weten we dat de kleine woning palend aan de voormalige dancing, woning vormt perceel 233v, volledig onderkelderd is net zoals de woning op perceel 233r. De woning op perceel 233p is slechts deels onderkelderd. Om privacy redenen gaven de bewoners ons geen toestemming deze kelders te fotograferen. De totale oppervlakte van de **huidige bebouwing**, zoals op fig. 13 in transparant rood aangeduid bedraagt 1132 m² (= 30,75% van het totale projectgebied).

De loods op perceel 233t, de voormalige dancing Savannah, had vroeger nog een uitbouw richting Schipperstraat. Die boeg was deels in de grond ingegraven zoals te zien op fig. 15. Na de afbraak werd het uitgegraven deel heropgevuld met steenpuin en deels, de toegang naar de poorten, afgedekt met een betonnen dekplaat (fig. 14, perceel 233t aan de Schipperstraat).

Fig. 3: verstoorde zones in transparant rood aangeduid op de luchtfoto uit 2018 ©geopunt.be.

4: Advies en te nemen maatregelen

Aangezien heel het terrein kan beschouwd worden als een mogelijk, misschien maar matig, misschien ernstig verstoorde zone, is het toch aangeraden een archeologisch traject te volgen mede gelet op het feit dat het gebied gekarteerd is als Sbm en Zam-bodem met, zoals vastgesteld op aanpalende percelen, een zeer dikke humus-A horizont, tot 90 cm dikte. Het is dan ook niet uit te sluiten, dat binnen het projectgebied nog archeologische sporen kunnen aangetroffen worden, al moet die kans eerder laag/matig ingeschat worden mede gelet op de historische bouwactiviteiten.

Op basis van voorgaande wordt dan ook aanbevolen het terrein te onderwerpen aan een landschappelijk proefputtenonderzoek, eventueel gevolgd door een proefsleuvenonderzoek.

RANDVOORWAARDEN: het terrein dient vrijgemaakt te worden van alle obstakels en vrij toegankelijk te zijn teneinde het onderzoek met ingreep in de bodem in optimale omstandigheden uit te kunnen voeren. Het afbeken van de bestaande constructies, loods, woningen en bijgebouwen, kan gebeuren tot maaiveldniveau. Eens het maaiveldniveau bereikt dient vooraleer ondergrondse constructies en weg- en tuinverhardingen worden uit- en opgebroken het landschappelijk proefputtenonderzoek worden uitgevoerd. Na en afhankelijk van de resultaten van het landschappelijk proefputtenonderzoek kunnen kelders en andere ondergrondse constructies uitgebroken worden en dient eventueel een proefsleuvenonderzoek te worden uitgevoerd.

Onderzoeksstrategie, -methode, vervolgtraject.

Doel van het vooronderzoek

Het doel van het vooronderzoek zonder ingreep in de bodem in de vorm van landschappelijke profielputten is het leren kennen van de aardkundige opbouw en ontstaansgeschiedenis van de ondergrond en het landschap. Hieruit kan ook de intactheid van de bodem en de aanwezigheid van verstoringen getoetst worden.

Eventuele archeologische indicatoren aangetroffen in de profielputten kunnen bijkomende informatie geven over de te verwachten archeologische vondsten.

Voor het archeologisch vooronderzoek zonder ingreep in de bodem door middel van landschappelijke profielputten worden volgende onderzoeksvragen opgesteld die beantwoord moeten worden:

- Wat is de bodemkundige opbouw van het terrein?
- Welke zijn de waargenomen horizonten in de bodem, beschrijving + duiding?
- Zijn er aanwijzingen voor een verstoorde ondergrond? Valt deze af te bakenen?
- Waardoor kan het ontbreken van een horizont verklaard worden?
- Zijn er tekenen van erosie?
- In hoeverre is de bodemopbouw intact?
- Is er sprake van een of meerdere begraven bodems?
- Wat is de relatie tussen de bodem en de archeologische sporen?
- Wat is de relatie tussen de bodem en de landschappelijke context (landschap algemeen, geomorfologie,...)?
- Zijn er indicaties voor archeologisch interessante zones binnen het plangebied?
- Is er een bodemkundige verklaring voor de partiële afwezigheid van archeologische sporen? Zo ja, waarom? Zo nee, waarom niet?

Onderzoeksstrategie, onderzoeksmethode & technieken

Onderzoeksmethode

Om de intacte staat van het bodemarchief te achterhalen is het noodzakelijk een **landschappelijk bodemonderzoek** uit te voeren. De landschappelijke profielputten dienen verspreid over het terrein aangelegd om te bekijken of er goed bewaarde bodems aanwezig zijn op het terrein. Indien dit het geval is, kunnen archeologische sporen op het terrein aangetroffen worden en dient er een proefsleuvenonderzoek plaats te vinden. Mogelijk gevolgd door een eventuele opgraving.

Het landschappelijk bodemonderzoek wordt uitgevoerd door de aanleg van tenminste 8 profielputten verspreid over het terrein zoals voorgesteld op fig. 5. Deze profielputten zijn telkens zo ingepland dat hetzij enerzijds de verstoring en mate van verstoring van bouwwerken en parking kan vastgesteld worden en de impact ervan op de oorspronkelijke bodem, anderzijds op die plaatsen waar geen verstoringen konden vastgesteld worden tijdens het bureauonderzoek om daar de gaafheid van de bodemopbouw te controleren. Geopteerd wordt voor het machinaal graven van proefputten in plaats van landschappelijke boringen omdat de verhardingen op het terrein boren onmogelijk maken

Het graven van de profielputten gebeurt machinaal met een mini-graver door het graven van putten van 1 m x 1 m, tenminste moet een voldoende aantal profielputten aangelegd worden om de bodemkundige situatie te registreren en te begrijpen. Tijdens dit onderzoek staat het vrij aan de bodemkundige om meer profielputten aan te leggen indien dit nodig is voor een goed begrip van de bodemopbouw.

Om de mate van verstoringen vast te kunnen stellen kan als richtlijn gebruikt worden de resultaten van het onderzoek uitgevoerd in 2011 op aanpalende percelen.

Tijdens dat archeologisch onderzoek werden drie profielen ingetekend. (cfrt algemeen plan, profiel 1 – 2 – 3). Alle profielen vertonen dezelfde bodemontwikkeling: A-horizont, met een dik pakket “magere grond” (Ap) en een dunnere en zwartere inlogingslaag (Ap2), vlak daaronder een donkerbruine B-horizont en aansluitend gele tot geelwitte zandgrond dooraderd met ijzerafzettingen, de C-horizont.

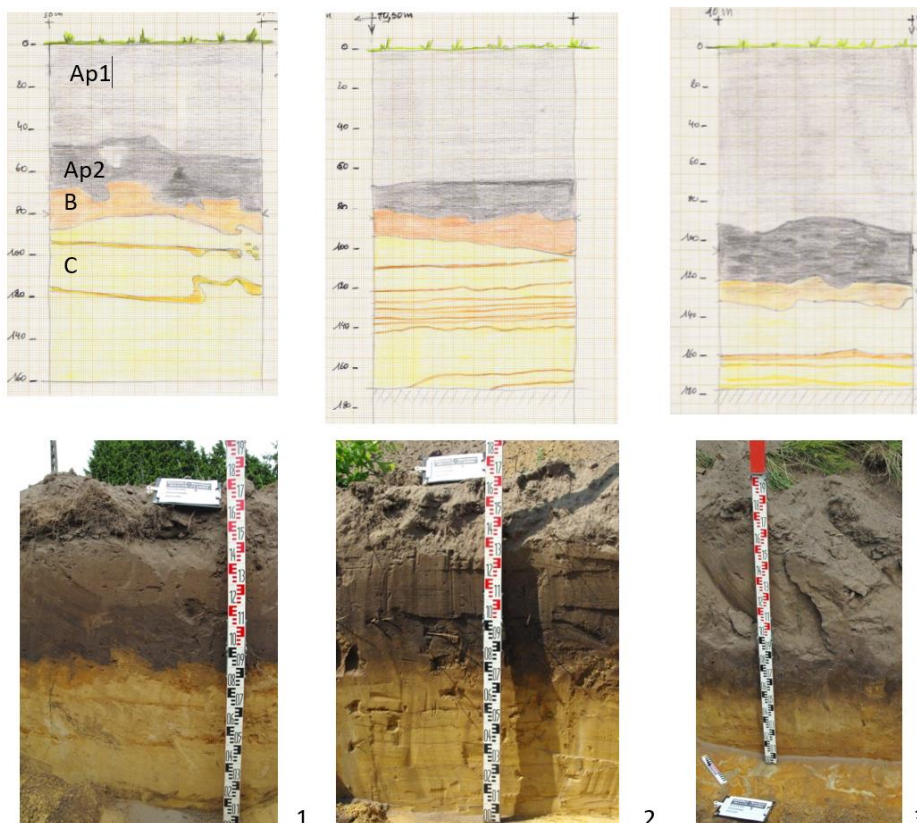

Fig. 4:
referentieprofielen
zoals geregistreerd op
aanpalende percelen
in 2011

Fig. 5: Voorstel van inplanting van de landschappelijke proefputten (rood ingekleurde vierkanten)

Mogelijk vervolgtraject:

Afhankelijk van de resultaten van het vooronderzoek met ingreep in de bodem door middel van landschappelijke profielputten, kan besloten worden tot het uitvoeren van verschillende onderzoeken. Het onderzoeksdoel voor dit uitgesteld vooronderzoek met ingreep in de bodem is om na te gaan wat het potentieel is van het plangebied voor de aanwezigheid en bewaring van vindplaatsen die op basis van het bureauonderzoek kunnen verwacht worden. Uit welke stappen dit vooronderzoek met ingreep in de bodem zal bestaan, is afhankelijk van de resultaten van het vooronderzoek door middel van landschappelijke profielputten.

Afhankelijk van de resultaten van de landschappelijke profielputtenonderzoek kan een deel van het terrein uitgesloten worden van verder onderzoek, bijvoorbeeld indien blijkt dat bepaalde zones of het volledige terrein verstoord zou zijn door recente vergravingen / bouwwerken.

Indien het landschappelijk profielputtenonderzoek aantoont dat binnen het plangebied de B-horizont nog aanwezig, of indien de bodem slechts oppervlakkig vergraven is – beperkt tot een verwijdering van een deel van de teelaarde / ploegvoor - en er eventueel een mogelijkheid bestaat voor intacte sites of archeologisch

erfgoed op locatie dient dit potentieel verder onderzocht te worden door een vooronderzoek met ingreep in de bodem door middel van een **verkennend archeologisch proefsleuvenonderzoek**.

Het doel van een proefsleuvenonderzoek is het evalueren van de archeologische waarde op een deel van of het gehele terrein, afhankelijk van de resultaten van het landschappelijk bodemonderzoek, door een beperkt maar statistisch representatief deel van dat terrein op te graven. Dit gebeurt door middel van een minimum aan destructie van het archeologisch erfgoed.

Het proefsleuvenonderzoek met ingreep in de bodem wordt uitgevoerd als een standaard proefsleuvenonderzoek met ononderbroken proefsleuven van 2 m breed, noordwest – zuidoost georiënteerd, haaks op de stroomrichting van de ten noorden en ten zuiden van het projectgebied stromende beken.

Door ze in te planten zoals voorgesteld op figuur 6 wordt meteen gebiedsdekkend gewerkt en kan gemakkelijk 10% van het terrein onderzocht worden zoals bepaald in de Code van goede Praktijk. In het voorstel van inplanting van de proefsleuven op fig. 6 is uitgegaan van een onderlinge afstand van 12,50 m / 15,00 m.

Aanvullend, om minimaal 12,50% van het terrein te onderzoeken, worden kijkvensters of volgvensters aangelegd indien sporen aangetroffen worden. De kijk- en/of volgvensters worden aangelegd om een beter inzicht te krijgen in de onderlinge samenhang van sporen, indien er aangetroffen worden, om een duidelijke afbakening te kunnen maken voor een eventueel vervolgonderzoek indien toch waardevolle sporen zouden aangetroffen worden of om de schijnbare afwezigheid van sporen te verifiëren.

De zijden van de kijkvensters meten maximaal de afstand tussen twee sleuven. Met de kijkvensters of dwarssleuven kan een dekkingspercentage van 12,5% bereikt worden, wat wenselijk is voor degelijke uitspraken over het geheel van het terrein. Indien hiervan wordt afgeweken, wordt dit eveneens beargumenteerd.

Tijdens het proefsleuvenonderzoek dient de nodige aandacht te gaan naar de bodemopbouw in het plangebied. Tevens dienen het aangelegde vlak alsook de storthopen met een metaaldetector op signalen gecontroleerd te worden.

De volgende onderzoeksvragen moeten met dit onderzoek minimaal beantwoord worden:

- Zijn er sporen aanwezig? Zo ja, geef een beknopte omschrijving.
- Zijn de sporen natuurlijk of antropogeen?
- Hoe is de bewaringstoestand van de sporen ?
- Maken de sporen deel uit van een of meerdere structuren?
- Behoren de sporen tot een of meerdere periodes?
- Kan op basis van het sporenbestand in de proefsleuven een uitspraak worden gedaan over de aard en omvang van occupatie?
- Zijn er indicaties (greppels, grachten, lineaire paalzettingen, ...) die kunnen wijzen op een inrichting van een erf/nederzetting?
- Zijn er indicaties voor de aanwezigheid van funeraire contexten ? Zo ja;
 - o Hoeveel niveaus zijn er te onderscheiden?
 - o Wat is de omvang?
 - o Komen er oversnijdingen voor?
- Wat is het, geschatte, aantal individuen?
- Kunnen de sporen gelinkt worden aan nabijgelegen archeologisch vindplaatsen?
- Kunnen archeologische vindplaatsen in tijd, ruimte en functie afgebakend worden (incl. de argumentatie)?
- Wat is de vastgestelde en verwachte bewaringstoestand van elke archeologische vindplaats?
- Wat is de waarde van elke vastgestelde archeologische vindplaats?
- Wat is de potentiële impact van de geplande ruimtelijke ontwikkeling op de waardevolle archeologische vindplaatsen?
- Voor waardevolle archeologische vindplaatsen die bedreigd worden door de geplande ruimtelijke ontwikkeling en die niet in situ bewaard kunnen blijven:
- Wat is de ruimtelijke afbakening (in drie dimensies) van de zones voor vervolgonderzoek?

- Welke aspecten verdienen bijzondere aandacht, zowel vanuit methodologie als aanpak voor het vervolgonderzoek?
- Welke vraagstellingen zijn voor vervolgonderzoek relevant?
- Zijn er voor de beantwoording van deze vraagstellingen natuurwetenschappelijke onderzoeken nodig? Zo ja, welke type staalnames zijn hiervoor noodzakelijk en in welke hoeveelheid?

Fig. 6: voorstel van inplanting van de proefsleuven

Het onderzoeksdoel is bereikt wanneer op basis van het vooronderzoek met ingreep in de bodem een voldoende gefundeerde uitspraak kan worden gedaan over de aard, omvang en behoudenswaardigheid van de archeologische waarden in het plangebied en wanneer een eenduidig advies kan worden gegeven voor vrijgave van het terrein, een opgraving of behoud in situ. Om te bepalen of het onderzoeksdoel is bereikt, gebruikt de erkende archeoloog de volgende criteria:

Oppervlaktecriterium

Aangezien het principe van het voorgestelde proefsleuvenonderzoek gebaseerd is op een statistische manier van werken is het van belang dat een voldoende ruime dekking wordt verkregen. Bovendien is het van belang dat de spreiding van de sleuven over het hele terrein gewaarborgd wordt zodat uitspraken kunnen worden gedaan over het hele terrein.

Inhoudelijke evaluatie

De erkende archeoloog moet eventueel aanwezige archeologische waarden voldoende onderzoeken zodat uitspraken kunnen worden gedaan over onder meer datering, interpretatie en onderlinge samenhang van sporen.

Ruimtelijke evaluatie

De erkende archeoloog moet eventueel aanwezige archeologische waarden zodanig onderzoeken dat hij een uitspraak kan doen over de ruimtelijke spreiding van een of meerdere archeologische vindplaatsen in het plangebied.

Opmerking:

Het volledige vervolgtraject is afhankelijk van de resultaten van het vooronderzoek zonder ingreep in de bodem door middel van landschappelijke boringen. Volgens de Code van de Goede Praktijk (8.4 en verder) kan een volgende stap in het vervolgtraject pas in detail worden uitgeschreven nadat de resultaten van een voormalige stap in het vooronderzoek beschikbaar zijn. Hierdoor zijn de hier voorgestelde stappen voorwaardelijk en niet bindend.

Voorziene afwijkingen ten aanzien van de Code van goede Praktijk:

Er wordt niet verwacht dat afwijkingen van de Code van Goede Praktijk zich zullen/kunnen voordoen.

5: Lijst met afbeeldingen

Coverfoto: actuele toestand van het terrein, perceel 233t, noordkant, opnamedatum 02/04/2019

Fig. 1: Bounding Box

Fig. 2: Kadastraal uittreksel dd. 14/12/2018 © cadgis viewer

Fig. 3: verstoorde zones in transparant rood aangeduid op de luchtfoto uit 2018 ©geopunt.be.

Fig. 4: referentieprofielen zoals geregistreerd op aanpalende percelen in 2011

Fig. 5: Voorstel van inplanting van de landschappelijke proefputten (rood ingekleurde vierkanten)

Fig. 6: voorstel van inplanting van de proefsleuven